

[Ludvigsen.]

nævnte Afsnit D. foreslaas til Fiskerifor-
maal

Jeg skal endvidere gøre nogle enkelte Bemærkninger til samme Afsnit under Bogstav A. om Fiskerikontrollen. Den er beregnet til at skulle koste 323 717 Kr. Dertil kommer Vederlag til Fiskerifogeder paa 7 700 Kr.; i alt vil Fiskerikontrollen koste 331 417 Kr., men jeg regner med, at herfra maa trækkes Afdrag og Forrentning, som beløber sig til 20 292 Kr., hvorefter Fiskerikontrollen koster Staten aarlig 311 125 Kr. I dette kolossale Beløb er vel nok medregnet de to Dampskibe, der betegnes af Fiskerne som Kontrolskibe. Det fremgaar ikke af Regnskabet, hvilket Beløb der medgaar til disse to Skibes Drift, men at det er et betydeligt Beløb, ved jeg, og i Modsætning til, hvad der gælder de andre Poster, jeg allerede har nævnt, tvivler jeg om, at der ydes nyttigt Arbejde for de Penge, som disse to Skibes Drift koster Staten aarligt.

Jeg tror, at skal vi lade disse Skibe fortsætte som Led i Fiskerikontrollen, vil det blive endnu mere kostbart. Det er meget gamle Skibe, de er op imod 40—50 Aar gamle, og de trænger i høj Grad til Fornyelse; der kræves en ny Type saavel af Skib som af Maskiner. Jeg mener, at det samme Kontrolarbejde kan udføres med helt andet Materiel, hvorved maaske op imod 100 000 Kr. kan spares aarligt. Hvis man giver de to Kontrolører hver en Bil, der kan anskaffes for en halv Snes Tusind Kroner, og yder et lignende Beløb til den aarlige Drift, i alt 20 000 Kr., vil man opnaa en ikke ringe Besparelse. Vi maa ikke glemme, at der er Kontrolbaade nok til at føre den Kontrol, der i vore Indvande trængs til.

Jeg ved, at for det Skibs Vedkommende, der befarer Østersøen og Kattegat og vore Fjorde og Vige, er største Parten Kontorarbejde, hvortil Skibe kan undværes. Og for det andet Skibs Vedkommende, der har Station i Aalborg, som har Limfjorden og fra Skagen ned til Grenaa som sit Omraade, hvor der desuden er flere Kontrolbaade til at besørge Kontrollen, maa Arbejdet ogsaa kunne besørges uden disse to Skibe.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri at tage dette Spørgsmaal op til en fornyet Undersøgelse og se, om det ikke vilde være klogt at foretage en Besparelse paa dette Omraade. Jeg er sikker paa, at den Kontrol, som udøves med Fiskeriet i vore Farvande, vil være fyldestgørende ogsaa uden disse ret kostbare Skibe.

Th. Bach: Naar jeg har ønsket at tage Ordet her ved Finanslovforslagets første Behandling, er det for at omtale et Spørgsmaal af lokal Art. Det drejer sig om en Fiskerihavn ved Hurup i Østjylland, et efter Sagkundskabens Synspunkter meget velegnet Sted, hvad saavel Strøm- som Bundforhold angaar, for et saadant Havneanlæg.

For Befolkningen paa denne Egn og i øvrigt for hele Fiskerbefolkningen langs Kysten er det Havnespørgsmaal, jeg her vil omtale, ikke af ny Dato, idet man allerede for ca. 27 Aar siden begyndte at arbejde for Sagen. Naar denne Havn ikke allerede er en Kendsgerning, skyldes det vel nok flere Forhold, men først og fremmest dette, at Fiskerbefolkningen har haft meget vanskeligt ved at skaffe de nødvendige Midler til Bygningen af et saadant Havneanlæg.

Nu ved man, at Arbejdsforholdene og Arbejdsmulighederne paa mange Omraader har forandret sig paa Landjorden, men jeg tror at kunne sige, at det samme ogsaa gør sig gældende for Søens Folk. Bl. a. kan jeg henvise til, at Fiskerbefolkningen langs denne Kyst maa arbejde under helt andre Forhold nu end tidligere. Før i Tiden foregik Fiskeriet nærmere inde mod Kysten, og man fiskede med Bundgarn og Ruser, og til dette Fiskeri kunde man anvende helt andre Fartøjer, end Tilfældet er nu. Bundforholdene nær Kysten har gennem Tiderne fuldstændig forandret Karakter. Grøden paa de lave Vandstande er forsvundet, og det var den, som den Gang gav Mulighed for Fiskeri paa disse Pladser. Fiskernes Arbejdspladser er derfor nu flyttet langt ud paa Havet, med andre Ord: Søforholdene har tvunget Fiskerne til at forlade den gamle Fangstmetode med faststaaende Redskaber og at gaa over til at drive søgaaende Fiskeri, Fiskeri med Vod.

Et saadant Fiskeri kan ikke foregaa fra aaben Kyst, men maa foregaa fra en Havn, og da, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, Nutidsfiskeriet kræver sværere Fartøjer, vil man forstaa, at Fiskeriet langs denne Kyst næsten bliver en Umulighed. Den fattige Fiskerbefolkning kan ikke vedblive med at bære det mægtige Tab, som Storm og Sø jævnligen volder dem, fordi der ikke er en Havn, hvor de med deres dyre Fartøjer og Redskaber kan søge Beskyttelse, og store er de Tab, man i de senere Aar har været udsat for. Saaledes kan jeg nævne enkelte Tilfælde. I 1932—33 havde Fiskerne i Hurup og nærmeste Omegn et Tab paa Fartøjer paa ca. 30 000 Kr. Senere har Storm og Sø foraarsaget, at 7 Motor-